

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. гр.Несебър, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VI-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Валери Вл. Събев

при участието на секретаря Мая Р. Деянова
като разгледа докладваното от Валери Вл. Събев Гражданско дело №
20232150100991 по описа за 2023 година

Производството е за съдебна делба във фазата по допускането й.

Предявен е иск за делба от М. В. М., К. В. Х., Н. В. В. и З. И. В. срещу С. И. В. на:

самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***** по кадастралната карта и
кадастралните регистри на гр. *****, с адрес на имота в гр. *****, ул. „*****“, находящ
се на ет. 3 в сграда с идентификатор ***** с предназначение на сградата – жилищна сграда
– еднофамилна, разположена в ПИ с идентификатор ***** с предназначение на
самостоятелния обект: жилище, апартамент – в жилищна или вилна сграда, или в сграда със
смесено предназначение, брой нива на обекта: 1, посочена в документа площ: 95 кв. м., прилежащи
части: съответните идеални части от общите части на сградата; ниво: 1, съседни самостоятелни
обекти: на същия етаж – няма, под обекта: *****.2.1, над обекта: няма и

самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****.2.4 по кадастралната карта и
кадастралните регистри на гр. *****, с адрес на имота в гр. *****, ул. *****, находящ се
на ет. 1 в сграда с идентификатор ***** с предназначение на сградата – жилищна сграда –
еднофамилна, разположена в ПИ с идентификатор ***** с предназначение на
самостоятелния обект: гараж, брой нива на обекта: 1, посочена в документа площ: 24,40 кв. м.,
ниво: 1, съседни самостоятелни обекти: на същия етаж – няма, под обекта: няма, над обекта:
*****.2.1.

Ищците твърдят, че посочените имоти са придобити от к. В. В. през 1994г. с нотариален
акт за покупко-продажба. Навеждат, че к. В. починал на 18.04.2000г. и оставил за свои наследници
съпруга – ответницата С. В. и син – Й.К.В., които наследили по ½ идеална част от имуществото
му. Легитимират се като наследници на Й.К.В., както следва: М. М. – леля (сестра на баща му), К.
Х. – леля (сестра на баща му), Н. В. – чичо (брат на баща му) и З. В. – първи братовчед (син на И.
В. – брат на к. В.). Молят имотите да бъдат допуснати до делба. Отправят претенция по чл. 344, ал.

2 ГПК за заплащане на месечно обезщетение за лишаване от ползване на имота, от датата на подаване на исковата молба – в размер съобразно изчисленията, направени от приетата съдебно-техническа експертиза.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника е подаден отговор, с който се признава допустимостта и основателността на иска за делба. Развиват се съображения, касаещи възлагането на жилището и поделваемостта му, имащи отношение към втората фаза на делбата. Оспорва се претенцията по чл. 344, ал. 2 ГПК по основание и размер, като се излагат съображения, че на ищите е предоставена възможност да ползват имотите. Твърди се, че гаражът не се ползва от ответницата, поради което ищите могат да го ползват. Оспорва се и размерът на тази претенция. От съда се иска по реда на чл. 344, ал. 2 ГПК в дял на ищцата да бъде предоставено жилището, а гаражът – в дял на някой от другите съделители.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съобразно чл. 12 ГПК намира, че се установява следното от фактическа и правна страна:

По иска за делба:

Предявен е иск с правно основание чл. 341 ГПК за допускане до делба. В тежест на ищите е да докажат твърденията си за възникване на съсобственост между страните по отношение на посочените недвижими имоти при посочените квоти.

От нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот от 03.08.1994г. № 17, том III, нотариално дело № ****г. на нотариус при Районен съд Несебър (на л. 4 – л. 5 от делото) се установява, че к. В. В. придобил собствеността върху втори жилищен етаж в сграда, построена в парцел I – общински, кв. 58 по плана на гр. *****, с площ от 95 кв. м., ведно със западен гараж с площ от 24,40 кв. м. От заключението на съдебно-техническата експертиза (на л. 54 – л. 66 от делото), която не е оспорена от страните и се кредитира от съда като обективна, компетентна и безпристрастна, се установява, че описаните в този нотариален акт жилище и гараж са идентични с посочените в наличните по делото скици (на л. 8 – л. 9 от делото) - **самостоятелен обект в сграда с идентификатор ******* по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. *****, с адрес на имота в гр. *****, ул. „*****“, находящ се на ет. 3 в сграда с идентификатор ***** с предназначение на сградата – жилищна сграда – еднофамилна, разположена в ПИ с идентификатор ***** с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент – в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, брой нива на обекта: 1, посочена в документа площ: 95 кв. м., прилежащи части: съответните идеални части от общите части на сградата; ниво: 1, съседни самостоятелни обекти: на същия етаж – няма, под обекта: *****.2.1, над обекта: няма и **самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****.2.4** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. *****, с адрес на имота в гр. *****, ул. ***** , находящ се на ет. 1 в сграда с идентификатор ***** с предназначение на сградата – жилищна сграда – еднофамилна, разположена в ПИ с идентификатор ***** с предназначение на самостоятелния обект: гараж, брой нива на обекта: 1, посочена в документа площ: 24,40 кв. м., ниво: 1, съседни самостоятелни обекти: на същия етаж – няма, под обекта: няма, над обекта: *****.2.1. Констатирано е единствено различие във физическите граници на гаража, отразени в скицата по кадастър, което обаче е въпрос, свързан със заснемането на обекта и няма отношение към индивидуализацията му и направения извод, че обектите в нотариалния акт са идентични с обектите в приложените по делото скици.

От удостоверение за наследници изх. № 47 от 05.06.2023г. от Община Несебър (на л. 6 – л.

7 от делото), се установява, че к. В. починал на 18.04.2000г., като оставил за свои наследници съпругата си – ответницата С. В. (с която встъпил в брак от 11.04.1998г.) и син, но от друга жена – Й.К.В.. (видно от справка за роднински връзки на Й. В. на л. 40 от делото). Следователно по арг. от чл. 5, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗН към 18.04.2000г. С. В. придобила по силата на наследствено правоприемство $\frac{1}{2}$ идеална част от правото на собственост върху посочените имоти, а Й. В. също придобил $\frac{1}{2}$ част от правото на собственост върху тях.

От удостоверение за наследници се установява, че Й.К.В.. починал на 12.03.2023г., като оставил за свои наследници (според удостоверението) – Н. В. – чичо, К. Х. – леля, М. М. – леля и наследници на И. В. В. (починал на 24.07.1998г.) – чичо, Ж.Ж. (починала на 11.07.2009г.) – леля и В. В. В. (починал на 17.05.1969г.) – чичо. Ищците основават правото си на собственост на това наследяване, което е на основание чл. 8, ал. 4 от ЗН. В тази връзка следва да се имат предвид задължителните постановки на съдебната практика, свързани с тълкуването на чл. 8, ал. 4 от ЗН. В Тълкувателно решение № 3 от 30.XII.1994 г. по гр. д. № 3/94 г., ОСГК е прието, че правилото "низходящ на по-близък по степен роднина" не е налице, поради което първи братовчеди и чичо и леля не могат да наследяват едновременно - наследяват чичото и лелята, а първият братовчед, макар и низходящ, няма да наследи, нито ще изключи чичото и лелята, тъй като възходящият му, както и чичото и лелята са роднини на наследодателя от еднаква степен на родство. В тази връзка разпоредбата на чл. 10, ал. 2 ЗН се отнася само до наследяване на низходящи (деца и внуци) на братя и сестри, които са съребрени роднини от III наследствен ред наследници по закон, а разпоредбата на чл. 8, ал. 4, изр. 2 ЗН се отнася до съребрени роднини от III до VI степен включително, които се призовават към наследяване, когато няма наследници от предходния III ред. Делът на низходящите наследници се определя "по глава", като всеки от тях наследява на лично основание като наследник по закон. Крайният извод в тълкувателния акт е, че текстът на чл. 8, ал. 4, изр. 2 ЗН не допуска наследяване по право на заместване и за съребрените роднини от III до VI степен включително, а създава правила за подреждането на тези роднини в новия четвърти ред съгласно принципа: по-близкият по степен роднина изключва по-далечния по степен. Същото е възприето и в Тълкувателно решение № 1 от 4.11.1998 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 1/1998 г., ОСГК, според което наследяването в този ред (чл. 8, ал. 4 ЗН) става "по глава" според броя на наследниците от съответната степен. В същия смисъл е и последващата съдебна практика на ВКС – Решение № 93 от 20.10.2020г. по гр.д. № 136/2020г. по описа на I гр.о. на ВКС.

В настоящия случай Н. В., К. Х. и М. М. са чичо и лели на починалия Й.К.В.. и като такива са негови наследници по съребрена линия от трета степен (арг. от чл. 75, ал. 2 СК). От своя страна И. В., Ж.Ж. и В. В. са починали преди Й. В. и съобразно правилата в цитираната съдебна практика разпоредбата на чл. 10, ал. 2 ЗН не важи по отношение на тях (т.е. те не се заместват от своите наследници). Ето защо техните деца – З. В., С.Б., Р.П.-К., Н. В., са роднини по съребрена линия от четвърта степен на починалия Й.К.В.. и като такива са изместени при наследяването от роднините от трета степен в четвъртия ред по чл. 8, ал. 4 от ЗН - Н. В., К. Х. и М. М.. Следователно посочените лица, сред които ищецът З. И. В., не са придобили дялове в наследството, оставено от Й.К.В....

Крайният извод е, че всеки от Н. В., К. Х. и М. М. е придобил права в наследствената част от процесните имоти, притежавана от Й.К.В.. ($\frac{1}{2}$ част от правото на собственост върху тях). Следователно Н. В., К. Х. и М. М. са придобили по $\frac{1}{6}$ идеална част от правото на собственост върху имотите, а ищецът З. В. не е придобил права в собствеността.

При всички изложено до тук делбата следва да бъде допусната върху процесните имоти при квоти: 3/6 идеални части за С. В. и по 1/6 идеална част за М. М., К. Х. и Н. В.. Макар с исковата молба З. В. да се легитимира като наследник на Й. В., по делото не е доказана неговата материална легитимация за придобиване на това качество (с оглед изложеното по-горе), поради което предявеният от него иск за делба следва да бъде отхвърлен.

По претенциите с правно основание чл. 344, ал. 2 ГПК:

В доказателствената тежест на ишците по претенцията с правно основание чл. 344, ал. 2 ГПК е да докажат, че ответницата използва изцяло имотите към настоящия момент, като възпрепятства или ограничава ишците да ползват общите вещи, съобразно правата си, както и размера на претенцията.

По делото не се спори, а и от показанията на св. И.-М. се установява, че ответницата С. В. осъществява фактическа власт върху жилището - самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****. От нейна страна е отправено и изрично искане в отговора на исковата молба и в първо съдебно заседание – ползването на жилището да ѝ бъде разпределено по реда на чл. 344, ал. 2 ГПК. Същевременно от заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че жилището е неподеляемо и реалното ползване на дялове от жилището, което да бъде предоставено на ишците, е невъзможно. Ето защо и по арг. от чл. 344, ал. 2 ГПК, съдът достигна до извод, че разпределение на ползването е възможно единствено ако жилището бъде поставено в дял на един съделител. С оглед желанията на всички съделители, а и като съобрази показанията на св. И.-М., че ответницата живее в имота още от 1998г., то най-благоприятно за всички страни е фактическото състояние да бъде запазено и на ответницата да се разпредели ползването върху жилището, а на ишците М. М., К. Х. и Н. В. да бъдат присъдени съответните суми срещу ползването. Поради тази причина (и с оглед заключението на вещото лице за невъзможност да се ползват реални дялове от имота) не следва да се взема предвид отправеното от С. В. възражение (на л. 34 от делото), с което се изразява готовност на ишците да се предостави ползване според правата им в съсобствеността.

По отношение ползването на процесния гараж, съдът намира, че също следва да бъде предоставен за ползване от ответницата (въпреки изричното ѝ противопоставяне). Това е така, тъй като (видно и от нотариалния акт) гаражът е придобит ведно с жилището и ползването на жилището е функционално свързано с ползването на гаража. По делото се установява, че реалната фактическа власт (вкл. чрез държане на ключ) върху жилището и гаража е осъществява от ответницата (вкл. от 1998г.). Обстоятелствата дали тя практически използва гаража според предназначението му е без значение за решаване на правния спор по чл. 344, ал. 2 ГПК. Основен принцип в делбеното производство е на съделителите да бъдат предоставени реални дялове върху сходни по вид имоти. Допустимо е разпределяне на различни по вид имоти на различни съделители, но – или по изрично тяхно съгласие, или ако е възможно да се обособят толкова реални дялове, колкото са съделителите (Тълкувателно решение № 2 от 11.04.2022г. по тълк.дело № 2/2021г. по описа на ОСГК). Тези принципи следва да бъдат съблюдавани и в производството по чл. 344, ал. 2 ГПК, което има за цел да уреди временно отношенията между страните – до приключването на делбата. След като никой от ишците М. М., К. Х. и Н. В. не е изявил желание да ползва процесния гараж и след като не е възможно за всеки от тях да се определи самостоятелен обект за реално ползване (с оглед неподеляемостта на гаража и жилището), то няма как да се уважи искането гаражът да бъде предоставен за ползване на някой от ишците. Както се посочи подобно произнасяне не отговаря на принципите на делбеното производство. Освен това (както

вече беше акцентирано) ползването на гаража е функционално свързано с ползването на жилището и след като ползването на жилището следва да се предостави на ответницата, то и ползването на гаража следва да ѝ се предостави, каквото е било и фактическото състояние до момента (независимо от това дали тя физически ползва гаража по предназначение или не). Освен това такова произнасяне не би довело и до съществено влошаване на финансовото положение на ответницата (каквито доводи са изтъкнати от нея), тъй като съдебно-техническата експертиза е определила месечен наем за ползването на гаража от 115 лв., което според квотите в собствеността означава по 19,17 лв. за всеки ищец на месец.

Изложеното е достатъчно, за да се приеме, претенциите по чл. 344, ал. 2 ГПК са доказани по основание, като за ползване от ответницата следва да се предоставят недвижимите имоти, а на останалите съделители да бъде заплащано обезщетение срещу ползването им. В съдебната практика и правната теория се е наложило разбиране, че размерът на обезщетението по смисъла на чл. 344, ал. 2 ГПК се определя като част (равняваща се на съответната квота на ищеца в съсобствеността) от средния пазарен наем на общата вещ. В този смисъл са поставените по реда на чл. 290 ГПК съдебни решения – напр. Решение № 416 от 20.01.2015 г. на ВКС по гр. д. № 2198/2014 г., IV г. о., ГК, Решение № 133 от 4.07.2013 г. на ВКС по гр. д. № 535/2012 г., IV г. о., ГК. В тази връзка съдът напълно кредитира заключението на съдебно-техническата експертиза (което не е и оспорено от страните, вкл. с корекцията, направена в съдебното заседание от 20.02.2024г.), според което средната месечна наемна цена на процесния апартамент е 665 лв., а на гаража – 115 лв. Оценката на вещото лице се кредитира, като е направена при съблюдаване характеристиките на обектите и като са взети предвид относимите методи. Следователно общият месечен наем за двата обекта е в размер на 780 лв., от които всеки от ищите М. М., К. Х. и Н. В. има право да получи (съобразно квотата си в съсобствеността от 1/6 идеална част) по 130 лв. на месец. Тук следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 344, ал. 2 ГПК (уточнена в съдебната практика по прилагането ѝ) изисква присъждане на обезщетение за ползване на имотите в размер на установения от експертиза среден пазарен наем и съобразно притежаваните квоти, поради което и след конкретизиране на искането от процесуалния представител на ищите в хода на устните състезания – съобразно изчисленията на приетата по делото експертиза, то следва да се приеме, че по отношение на обезщетението съдът не е обвързан от посочения в исковата молба размер (както не е обвързан при допускане на делбата и от посочените в исковата молба квоти в съсобствеността), а следва при съблюдаване на правилата на чл. 344, ал. 2 ГПК да определи същия при съобразяване на квотите в съсобствеността (които за тримата ищци са по 1/6 идеална част, а не по 1/8 идеална част както е претендирано в исковата молба).

Съдът намира за неоснователна претенцията на процесуалния представител на ищите обезщетението да бъде присъдено от датата на подаване на исковата молба. По реда на чл. 344, ал. 2 ГПК съдът може да постанови какви суми ще следва да бъдат заплащани между съделителите срещу ползването до приключване на делбеното производство. Така определените суми уреждат отношенията им по повод ползването само по време на висящността на делбеното производство и имат характер на привременна мярка. Съдебният акт, постановен по реда на чл. 344, ал. 2 ГПК, има действие и значение само за делбеното производство и с него съответната привременна мярка може да бъде постановена само занапред и само до приключване на делбеното производство. Следователно един от съделителите може да бъде осъден да заплаща по този ред на друг съделител суми срещу ползването на имота винаги само занапред, т. е. от момента на влизане на постановения по реда на чл. 344, ал. 2 ГПК акт в сила. В такъв смисъл е напр. Определение №

1009 от 26.10.2010г. на ВКС по гр. д. № 666/2010г., П г. о., ГК . Ето защо претендираните суми следва да бъдат присъдени за периода от влизане в сила на определението по чл. 344, ал. 2 ГПК, инкорпорирано в настоящото решение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА извършването на съдебна делба между съсобствениците М. В. М., ЕГН *****, с адрес в гр. *****, К. В. Х., ЕГН *****, с адрес в гр. *****, Н. В. В., ЕГН *****, с адрес в с. ***** и С. И. В., ЕГН *****, с адрес в гр. *****, ул. „*****, на следните имоти:

самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. *****, с адрес на имота в гр. *****, ул. „*****, находящ се на ет. 3 в сграда с идентификатор ***** с предназначение на сградата – жилищна сграда – еднофамилна, разположена в ПИ с идентификатор *****, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент – в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, брой нива на обекта: 1, посочена в документа площ: 95 кв. м., прилежащи части: съответните идеални части от общите части на сградата; ниво: 1, съседни самостоятелни обекти: на същия етаж – няма, под обекта: *****.2.1, над обекта: няма и

самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***.2.4** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. *****, с адрес на имота в гр. *****, ул. *****, находящ се на ет. 1 в сграда с идентификатор ***** с предназначение на сградата – жилищна сграда – еднофамилна, разположена в ПИ с идентификатор *****, с предназначение на самостоятелния обект: гараж, брой нива на обекта: 1, посочена в документа площ: 24,40 кв. м., ниво: 1, съседни самостоятелни обекти: на същия етаж – няма, под обекта: няма, над обекта: *****.2.1, при следните дялове:

- за С. И. В. – 3/6 идеални части;
- за М. В. М. – 1/6 идеална част;
- за К. В. Х. – 1/6 идеална част;
- за Н. В. В. – 1/6 идеална част;

ОТХВЪРЛЯ предявения иск с правно основание чл. 341, ал. 1 ГПК от З. И. В., ЕГН *****, с настоящ адрес в с. *****, с който се иска да бъде съдебната делба да бъде допусната и с негово участие при квота от 1/8 идеална част върху самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. ***** и самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****.2.4 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. *****.

ПОСТАВЯ В ДЯЛ на С. И. В., ЕГН *****, с адрес в гр. *****, ул. „*****, считано от влизане в сила на настоящия съдебен акт по чл. 344, ал. 2 ГПК, до окончателното извършване на делбата:

самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. *****, с адрес на имота в гр. *****, ул. „*****, находящ

се на ет. 3 в сграда с идентификатор ***** с предназначение на сградата – жилищна сграда – еднофамилна, разположена в ПИ с идентификатор *****, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент – в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, брой нива на обекта: 1, посочена в документа площ: 95 кв. м., прилежащи части: съответните идеални части от общите части на сградата; ниво: 1, съседни самостоятелни обекти: на същия етаж – няма, под обекта: *****.2.1, над обекта: няма и

самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***.2.4** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. *****, с адрес на имота в гр. *****, ул. *****, находящ се на ет. 1 в сграда с идентификатор ***** с предназначение на сградата – жилищна сграда – еднофамилна, разположена в ПИ с идентификатор *****, с предназначение на самостоятелния обект: гараж, брой нива на обекта: 1, посочена в документа площ: 24,40 кв. м., ниво: 1, съседни самостоятелни обекти: на същия етаж – няма, под обекта: няма, над обекта: *****.2.1;

ОСЪЖДА С. И. В., ЕГН *****, с адрес в гр. *****, ул. „****“, да заплаща на М. В. М., ЕГН *****, с адрес в гр. *****, на основание чл. 344, ал. 2 ГПК, **сумата от по 130 лв. месечно**, представляваща обезщетение срещу ползването на 1/6 част от съсобствените недвижими имоти - **самостоятелен обект в сграда с идентификатор ******* по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. ***** и **самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****.2.4** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. *****, считано от влизане в сила на настоящия съдебен акт по чл. 344, ал. 2 ГПК, до окончателното извършване на делбата.

ОСЪЖДА С. И. В., ЕГН *****, с адрес в гр. *****, ул. „****“, да заплаща на К. В. Х., ЕГН *****, с адрес в гр. *****, на основание чл. 344, ал. 2 ГПК, **сумата от по 130 лв. месечно**, представляваща обезщетение срещу ползването на 1/6 част от съсобствените недвижими имоти - **самостоятелен обект в сграда с идентификатор ******* по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. ***** и **самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****.2.4** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. *****, считано от влизане в сила на настоящия съдебен акт по чл. 344, ал. 2 ГПК, до окончателното извършване на делбата.

ОСЪЖДА С. И. В., ЕГН *****, с адрес в гр. *****, ул. „****“, да заплаща на Н. В. В., ЕГН *****, с адрес в с. *****, на основание чл. 344, ал. 2 ГПК, **сумата от по 130 лв. месечно**, представляваща обезщетение срещу ползването на 1/6 част от съсобствените недвижими имоти - **самостоятелен обект в сграда с идентификатор ******* по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. ***** и **самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****.2.4** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. *****, считано от влизане в сила на настоящия съдебен акт по чл. 344, ал. 2 ГПК, до окончателното извършване на делбата.

Решението в частта му относно допускане на делбата може да бъде обжалвано пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис, а в частта му с характер на определение по чл. 344, ал. 2 ГПК - с частна жалба пред Окръжен съд – Бургас в едноседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____

